

УДК 347:347.7

DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v94.2022.5>*А. С. Золотар*

ТЕПЕРІШНІЙ СТАН ЗАХИЩЕНОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В КОНТЕКСТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Постановка проблеми. Сучасні цифрові технології поступово, непомітно, але кардинально трансформують світ навколо нас, дедалі глибше проникаючи у повсякденне життя. Розвиток сучасних технологій істотно впливає як на способи створення результатів інтелектуальної діяльності, так і на їх використання, а також на особливості правового захисту результатів інтелектуальної діяльності. Практично кожен аспект права інтелектуальної власності виявляється так чи інакше охопленим впливом процесів цифровізації та інтелектуалізації у тій чи іншій формі.

Нині суспільні відносини, що розвиваються в інформаційній сфері, є імпульсом, що впливає на розвиток інтелектуальної власності як в Україні, так і в світі. Однак слід зазначити, що в даний час інформаційно-телекомунікаційна мережа Інтернет є сприятливим середовищем для порушення авторських, патентних, а також інших інтелектуальних прав. Трансформація параметрів інформаційного простору, що виражається у появі нової, електронної, форми прояву інтелектуального продукту, а також у безпосередньому застосуванні абсолютно нових цифрових способів стосовно об'єктів суміжного та авторського права, шляхом максимального впровадження інформаційно-комунікаційних мереж з метою розповсюдження продуктів інтелектуальної діяльності, суттєво послабила, а часом навіть знизила до нуля розпорядницькі правомочності автора стосовно його творчого результату.

Розвиток інформаційного суспільства передбачає вдосконалення правового регулювання у сфері інтелектуальної власності, однак, на жаль, так зване інтелектуальне піратство все ще є надзвичайно поширеним явищем як в Україні, так і за кордоном. Цифрові технології, безперечно, спрощують «піратство» і ускладнюють використання традиційних способів захисту інтелектуальних прав, що вимагає пошуку нових шляхів та засобів захисту інтелектуальної власності в умовах сьогодення.

Зважаючи на сказане, можна конкретизувати, що в межах нашого дослідження буде висвітлена роль інтелектуальної власності в нову цифрову епоху, а також окреслюватимуться виклики, принесені цифровою епохою галузі інтелектуального права на сучасному етапі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням питань захисту інтелектуальної власності займалися та продовжують займатись досить багато як українських, так і зарубіжних науковців. Зокрема, серед українських дослідників слід виділити дослідження: Антонюк У.В., Гудкової А.М., Сфремової К.В., Зінич Л.В., Коваленка І.А., Науринського Ю.В., Подоляк М.С., Спасової К.І., Токаревої В.О., Уткіної М.С., Хариторової О.В., Шматкова Д.І., Шуби І.В., Цупора Д.І. та багатьох інших. Серед зарубіжних науковців відомими є роботи наступних дослідників

захисту інтелектуальної власності в контексті цифровізації: Вереса М., Гуеллеса Д., Гуса Н., Іто К., Панти Н., Паунова К. та ряду інших дослідників.

Однак, їх роботи вирізняються висвітленням окремих питань захисту інтелектуальної власності в епоху цифровізації, не охоплюючи при цьому комплексної характеристики сучасного стану захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації. З огляду на це, і встановлюється актуальність теми дослідження, яка потребує подальших наукових напрацювань.

Метою статті є дослідження сучасного стану захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації, визначення особливостей та перспектив подальшого розвитку інтелектуальної власності в умовах цифровізації.

Вклад основного матеріалу дослідження. 21 століття стало епохою технічних революцій та цифрового розвитку, які привели до трансформації парадигми у підходах до права та правового забезпечення соціально-економічних явищ, що пояснюється широким використанням інформаційних технологій у всіх сферах суспільного розвитку. Зростання цифрових інновацій принесло компаніям і творцям більше переваг, ніж будь-коли, однак захист інтелектуальної власності не є сферою, про яку потенційно можна забути. Згідно з дослідженням, проведеним Reuters, прогнозується, що приблизно 70% нової вартості, що буде створена в найближче десятиліття, базуватиметься на цифрових платформах [1]. Оскільки компанії та автори процвітають у цифровому просторі, для них вкрай важливо захистити свої активи та надати цим активам цінність. І в міру того, як цифрова сфера розвивається, інтелектуальна власність стає більш вразливою для порушень через більшу легкість підробки та копіювання об'єктів інтелектуальної власності.

Також важливою темою у епоху цифрових технологій стає питання конфіденційності, оскільки неавторизований обмін даними, інтеграція даних, неетичне використання даних і несанкціоноване публічне розголошення є основними проблемними сферами інтелектуальної власності. У цифровому середовищі важко провести межу між тим, що допустимо, якою мірою і що є порушенням. Невеликі порушення, які не суперечать правам власника, можуть бути прийняті як частина добросовісного використання. У контексті цифрової інформації важко судити, розуміти добросовісне використання, отримувати доступ і контролювати порушення законодавства у сфері захисту інтелектуальної власності [2, с. 8].

Як зазначає Воронкова В.Г., «сьогодні цифрові технології є чимось значно більшим, аніж набір механізмів, інструментів та систем, пов'язаних із виробництвом та споживанням. Цифрові технології – це потужні фактори, що формують наші цінності, завдяки ним відбувається розбудова економіки, суспільства, формуються нові погляди на світ, що вимагає захисту інтелектуальної власності у цифровому суспільстві як результату упровадження глобальної безпеки» [3, с. 36].

Саме тому особливого значення набуває актуальність теми захищеності інтелектуальних прав власності в цифрову епоху як на національному, так і на міжнародному рівнях. Зокрема, як засвідчує практика, під час розвитку світових ринків особливого значення набуває для власників інтелектуальних прав можливість доступу до ефективних інноваційних засобів правозахисту як в межах України, так і поза ними. Від встановленого рівня захисту інтелектуальної власності біль-

пою мірою залежить можливість виходу власників інтелектуальних прав на ринки зарубіжжя та обмін технологіями поза межами країни походження об'єкту інтелектуальної власності. Характерною особливістю загального обсягу інвестицій є їх пряма залежність від рівня захисту інтелектуальних прав. Таким чином, захист інтелектуальних прав на міжнародному та регіональному рівні тісно пов'язаний зі світовим технологічним та культурним розвитком у цілому, створенням, поширенням та використанням існуючих та нових технологій.

Важливого значення у наш час набувають також питання уніфікації права інтелектуальної власності та досягнення балансу приватних і публічних інтересів у праві інтелектуальної власності, що формує важливе ставлення до інтелектуальної власності як невід'ємного елементу суспільного прогресу. Процес формування суспільної правосвідомості слід розглядати як явище, нерозривно пов'язане з розвитком інформаційного суспільства, що передбачає необхідність трансформації норм права інтелектуальної власності для застосування їх в цифровому середовищі.

Вже досить багато змін було впроваджено у сферу інтелектуальної власності: здійснено вироблення загального підходу до окреслення поняття «інтелектуальної власності»; здійснено кодифікацію щодо інтелектуальних норм власності; створено Всесвітню організацію інтелектуальної власності; здійснюється постійне нарощення кількості міжнародних угод у сфері інтелектуальної власності. Важливим внеском в розвиток та уніфікацію захисту інтелектуальної власності є всестороннє оновлення законодавства у сфері інтелектуальної власності, яке зумовлюється як зовнішніми, так і внутрішніми факторами впливу на нього.

Крім активної правотворчої діяльності у сфері захисту прав інтелектуальної власності слід відмітити також впровадження нових технологій для підвищення рівня захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації. Зокрема, особливості деяких з них подані в табл. 1.

Таблиця 1

Сучасні технології захисту інтелектуальної власності

Назва технології	Суть технології
1	2
Технології керування цифровими правами (DRM)	Забезпечують захист інтелектуальних прав через ідентифікацію та захист вмісту, контроль доступу до файлу, захист цілісності файлу та забезпечення оплати за доступ до нього. Технології DRM запобігають доступу незаконних користувачів до контенту. Доступ захищено ідентифікатором користувача та паролем, ліцензійними угодами.
Технічні заходи захисту (TPM)	Дозволяють видавничим компаніям захищати такий вміст, як музика, текст і відео, від несанкціонованого використання. Якщо автор бажає стягувати плату за використання свого твору, то можна використовувати технологію DRM. Технології TPM і DRM все частіше використовуються для продажу та розповсюдження вмісту через Інтернет [2, с. 5].

Продовження таблиці 1

1	2
Криптографія	Є найстарішим механізмом, який використовується для забезпечення безпеки та конфіденційності інформації в мережах. Вона передбачає шифрування інформації, щоб зробити її нечитабельною або незрозумілою мовою, яку може розшифрувати (або розшифрувати) лише законний користувач. Однак криптографія захищає роботу лише під час передачі чи розповсюдження. Після розшифровки криптографії така робота не має жодного захисту.
Технологія цифрового водяного знаку	Цифровий водяний знак – це цифровий сигнал або шаблон, вставлений у цифровий документ. Він схожий на електронний екранний логотип, який використовують телеканали. Для ідентифікації роботи використовується унікальний ідентифікатор. Повідомлення може містити інформацію про право власності, відправника, одержувача тощо або інформацію про дозвіл авторського права. Система складається з генератора водяних знаків, пристрою для вбудовування та декодера детектора водяних знаків. Законний користувач може видалити ці водяні знаки за попередньо визначеним алгоритмом. Технологія водяних знаків широко використовується для захисту мультимедійних творів [4, с. 377].
Технологія цифрового підпису	Цифровий підпис містить дані про відправника та/або одержувача, дату, час, будь-який унікальний код тощо. Цю інформацію можна додати до цифрових продуктів. Це цифрове позначення та прив'язування програмного продукту для передачі вказаному клієнту. Відбитки пальців із цифровим підписом гарантують автентичність документів і запобігають незаконному копіюванню [5, с. 53].
Електронне маркування	У цій техніці система автоматично створює унікальну позначку, яка додається до кожної копії документа. Цей метод використовується для захисту авторських прав, а також в електронному виданні, де документи друкуються, копіюються або надсилаються факсом [6, с. 85].
Блокчейн-технології	Одним із найбільш очевидних застосувань технології блокчейн є реєстр прав інтелектуальної власності, каталогізація та зберігання оригінальних творів [7, с. 472]. Однією з корисних функцій блокчейну є розумні контракти, які можуть допомогти в продажу та ліцензуванні інтелектуальної власності. Смарт-контракт – це, по суті, комп'ютерний програмний код, який сам по собі може сприяти, виконувати та забезпечувати виконання контракту. Умови контракту заздалегідь запрограмовані, щоб сторони могли вести бізнес без адміністративного тягаря та витрат. Наприклад, в інтелектуальній власності це може означати, що ліцензії діють самостійно після використання твору.

У таблиці наведені лише деякі із сучасних інформаційних технологій, які використовуються у сфері захисту інтелектуальної власності. Однак, для всіх них характерна спільна особливість – відсутність належного нормативного регулювання на національному та міжнародному рівнях, що спричиняє ряд проблемних аспектів на практиці. Відсутність нормативного закріплення даних технологій, або їх неналежне врегулювання на міжнародному рівні спричиняє багато спірних питань щодо їх використання та впровадження саме в сферу інтелектуальної власності, а також викликає суперечки між представниками різних країн щодо меж охорони ними інтелектуальних прав тощо. Що стосується неналежного правового регулювання інноваційних цифрових технологій у сфері захисту інтелектуальної власності на рівні окремих держав, то тут можна наголосити на розбіжностях у правовому регулюванні даних технологій в різних країнах, їх врегулюванні в одних державах і одночасному неврегулюванні в інших, або ж і взагалі повної відсутності правового регулювання застосування даних технологій щодо захисту інтелектуальних прав.

Повернемось до оцінки сучасного стану захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації різними науковцями. Деякі із зазначених позицій доцільно подати у вигляді табл. 2.

Проаналізувавши ряд наукових підходів щодо оцінки сучасного стану захищеності інтелектуальної власності, можемо виділити те, що всі автори наголошують на важливості розвитку захисту інтелектуальної власності у сучасному цифровому суспільстві, як і всі вони відмічають наявність проблемних аспектів у цій сфері. Найбільш поширеною проблемою сучасного захисту інтелектуальних прав в умовах цифровізації є відсталість, а інколи навіть і відсутність, правового врегулювання окремих питань у цій сфері. З огляду на це, всі автори схиляються до думки щодо необхідності реформ у сфері захисту інтелектуальної власності, яка в XXI столітті стала двигуном економіки та інновацій.

Ми також поділяємо позицію реформ у сфері інтелектуальної власності, оскільки на сьогоднішній день все ще існує ряд проблем, перспективно визначених процесами цифровізації, до яких можна віднести такі:

- посилення і ускладнення незаконного копіювання, незаконного поширення чужих результатів інтелектуальної діяльності (в умовах мережі Інтернет, з урахуванням сказаного вище і з урахуванням існування новітніх інформаційних технологій вона стає особливо складною);

- проблема визначення прав на результат при оцифруванні старих творів (наприклад, це може стосуватися файлу відсканованого та розміщеного в «Google Книги» рукописного твору XVI століття, або на файл сканованого або сфотографованого зображення твору образотворчого мистецтва давніх століть);

- проблема визначення авторських прав та інших прав інтелектуальної власності на результати інтелектуальної діяльності при використанні штучного інтелекту;

- проблема виготовлення найточніших та практично ідентичних підробок творів мистецтва (фізичних об'єктів) під час використання штучного інтелекту;

- проблема визначення авторських прав та інших прав інтелектуальної власності на результати інтелектуальної діяльності в цілому при використанні програмного забезпечення модальності «дизруптивні технології»;

Таблиця 2

Позиції науковців стосовно сучасного стану захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації

Науковець	Його позиція щодо аналізованого питання
Шматков Д. І., Єфремова К. В.	Дані науковці вважають, що сучасний стан захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації виходить на відносно новий рівень, однак існуючі проблеми у праворегулюванні захисту інтелектуальних прав потребують їх вирішення. Автори наголошують також на необхідності «підвищення мультидисциплінарності досліджень, врахування існуючих норм законодавства та актуальних пропозицій щодо його удосконалення, а також більш інтенсивного долучення спеціалістів з права інтелектуальної власності до розробки відповідних рамок цифрової компетентності» [8, с. 18] з метою пришвидшеного вирішення наявних проблем у аналізованому нами питанні.
Павленко Ж.	Погана чи недостатня врегульованість в Україні багатьох питань, у тому числі й захисту інтелектуальних прав, пов'язаних із динамічним розвитком цифрових технологій, останнім часом набуває ознак небезпеки, з огляду на що, суспільні відносини щодо інтелектуальної власності «потребують нових підходів до питань розробки національної політики щодо цифровізації суспільства, яка має спиратися на міжнародні угоди» [9, с. 69].
Левицька Н.	Авторка схиляється до думки, що «всі суспільні відносини, що виникають у цифровому середовищі, їх особливі властивості необхідно враховувати у нормативно-правовому регулюванні» [10, с. 168]. Стосується це, без винятку, і сфери інтелектуальної власності, відносини в якій вже давно розвиваються під впливом цифрових технологій. Також вона зазначає, що чинне інтелектуальне законодавство не відповідає повною мірою вимогам часу, внаслідок чого поширеною стає ситуація, коли об'єкт регулювання права інтелектуальної власності не відповідає застосуванню щодо цього об'єкту правовим засобам та інструментам. Як пропозицію вирішення даної проблеми авторка висловлює думку про можливість створення «нової форми нормативного правового акту, в тому числі цифрового закону з мінливим змістом, який буде виступати гнучким регулятором суспільних відносин у сфері інтелектуальної власності». За таких умов доцільно також існуючі на сьогоднішній день норми та інститути інтелектуального права адаптувати до цифрового суспільства, для чого можна запровадити принципово нові моделі правового врегулювання, а також налагодити роботу відповідних механізмів щодо взаємодії цих моделей.
Кравчук О., Балинська О., Гурковський М. та ін.	Автори встановлюють, що правовий обсяг захисту прав інтелектуальної власності в Україні в умовах цифровізації все ще є неадекватним. Нестабільність і незгода із законами, що регулюють законну взаємодію в цій сфері, не надає права власникам повністю використовувати свої привілеї [11, с. 652].

Продовження таблиці 2

1	2
Кардозо Б.	Автор зазначає, що сьогодні в умовах цифровізації захист інтелектуальної власності відрізняється від країни до країни, але країни, які мають сильні закони про інтелектуальну власність, визнають важливий вплив оригінальних робіт, дизайнів, винаходів тощо на економіку в цілому. Майже кожна країна, яка залежить від міжнародної торгівлі, вживає рішучих заходів для захисту своїх прав інтелектуальної власності [12].
Лазарюк К.	Автор зазначає, що в умовах сучасної «гонки цифрових озброєнь» питання захисту інтелектуальних прав відходять на другий рівень, адже на передній план виходить економічний фактор та можливість отримання економічної вигоди [13, с. 133]. Однак, такий підхід до захисту інтелектуальних прав власності є цілком неправильним, адже нівелювання захисту інтелектуальних прав неминуче призведе до їх порушення, що в кінцевому результаті, неминуче вплине і на економічну складову. Як можливий варіант вирішення цієї проблеми авторка зазначає впровадження цифрової освіти як стратегії захисту прав інтелектуальної власності.
Ганафі Г., Нардуях А.	Науковці апелюють до того, що швидкі темпи розвитку цифрової сфери та її вплив на рівень захисту інтелектуальної власності є важливими факторами зростання економіки, впровадження інновацій та нарощення конкуренції. А слабкий рівень правозабезпечення інтелектуальної власності в умовах інноваційного цифрового розвитку суспільства призводить до різного роду проблем на практиці, найбільш поширеною з яких і в наш час є піратство. Також автори звертають увагу на важливість реформування права інтелектуальної власності для забезпечення кращого захисту прав інтелектуальних власників, бо чим швидше відбувається розвиток цифровізації, тим швидше має відбуватися оновлення правової системи інтелектуального захисту, що базується на ефективних підходах до побудови державної політики у цій сфері [14, с. 217].

- проблема захисту патентних прав та товарних знаків у просторі віртуальної реальності (наприклад, при купівлі цифрового артефакту);
- проблема суттєвої складності визначення об'єкта прав інтелектуальної власності та правовласника у разі складної речі у цифрових онтологіях;
- проблема визначення та розуміння змін в інтелектуально-правовому статусі твору при зміні його агрегатного стану (сканування та розпізнавання книги з паралельним одночасним знищенням паперового екземпляра);
- проблеми використання блокчейну для фіксації авторства та авторських прав в умовах відсутності референтних норм законодавства (і відмови суду приймати до провадження);
- проблема правового становища та відкритості патентних архівів;
- проблема оцифрування та надання доступу до старих творів, які мають права на які неможливо ідентифікувати;
- проблема правомірності (і особливостей відповідного правового захисту) зображення особи та в цілому зовнішності людини тощо.

Висновки. З огляду на вище викладене, можемо констатувати, що сучасний стан захищеності інтелектуальних прав власності в контексті цифровізації виступає досить дискусійним питанням, однак у процесі проведеного дослідження ми встановили наступне. Цифровізація суспільства має як позитивні, так і негативні аспекти її впливу на захист інтелектуальних прав, підвищуючи рівень небезпеки щодо їх порушення та надаючи нові різновиди технологій щодо забезпечення їх захисту. Проте, незважаючи на вже впроваджені заходи та технології захисту інтелектуальних прав, на сьогоднішній день залишається багато невирішених проблем у сфері інтелектуальної власності, спричинених динамічним розвитком цифрових технологій, та необхідністю більш ефективного захисту інтелектуальної власності в цих умовах. Підтримуючи позиції окремих науковців сучасності, погоджуємось із думкою щодо необхідності реформування та удосконалення нормативно-правового забезпечення захисту інтелектуальних прав в контексті цифровізації, в першу чергу. А також вважаємо за необхідне продовжувати впроваджувати інноваційні цифрові технології у сферу захисту таких прав з одночасним виробленням ґрунтовної правової бази їх застосування у сфері інтелектуальної власності. Особливості застосування таких технологій з погляду права інтелектуальної власності можуть вимагати від законодавця вживання окремих специфічних заходів у кожному конкретному випадку. Ця проблема може бути вирішена за допомогою комплексного масштабного перегляду законодавства про інтелектуальну власність з метою встановлення загального сприятливого правового режиму, що дозволяло б враховувати нові зміни та тенденції.

Отже, перспективою подальших досліджень щодо теперішнього стану захищеності інтелектуальної власності в умовах цифровізації є розробка та вдосконалення існуючих нормативних актів у цій сфері з метою поліпшення існуючого стану захищеності інтелектуальних прав.

Література

1. Digitalisation and Intellectual Property in the time of COVID-19. 2020. URL: <https://www.reuters.com/article/sponsored/digitalisation-and-intellectual-property-in-the-time-of-COVID-19> (дата звернення: 13.07.2022).
2. Chattopadhyay S. Intellectual Property Rights in Digital Environment. Conference: Reprographic Rights and Copyright Act: Challenges and Management. 2013. 8 p.
3. Воронкова В. Г., Капітаненко Н. П., Нікітенко В. О. Правові засади захисту інтелектуальної власності у цифровому суспільстві. *Journal «Science Rise: Juridical Science»*. 2019. № 4(10). С. 32–37.
4. Демин Н. Е., Демин И. Е. Перспективы использования технологии цифрового водяного знака при подаче электронных документов. *Безопасность городской среды*. 2018. С. 376–379.
5. Коваленко І. А. Актуальні проблеми захисту й охорони прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет в умовах глобалізації суспільства та сучасних технологій. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2018. № 29(68). № 3. С. 52–55.
6. Ізбаш О. О. Інтелектуальна власність у цифровому просторі. *Інформація і право*. 2021. № 3(38). С. 82–89.
7. Уткіна М., Харченко А. Blockchain як революційне явище у сфері технологій та права інтелектуальної власності. *Молодий вчений*, 2020. № 4(80). С. 471–474.
8. Шматков Д. І., Сфремова, К. В. Дослідження трендів аналізу права інтелектуальної власності в контексті підвищення цифрової грамотності громадян. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*. 2021. № 29. С. 11–19.
9. Павленко Ж. Право в цифровій реальності. *Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія*. 2021. № 2(49). С. 66–80.

10. Левицька Н. Використання цифрових технологій у праві. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 9. С. 165–169.
11. Kravchuk O.P., Balynska O. M., Hurkovskiy, M. P. Development of international law on intellectual property and the legislative reforms in Ukraine. *Laplace em Revista (International)*. 2021. Vol. 7. № 3. P. 647–654.
12. Cardozo B. The Importance of Intellectual Property Rights in 2021. Cardozo School of Law. 2021. URL: <https://online.yu.edu/cardozo/blog/intellectual-property-rights-2021> (дата звернення: 14.07.2022).
13. Lazariuc K. Digital Education as a Strategy for the Protection of Intellectual Property Rights. *Eastern European Journal for Regional Studies (EEJRS)*. 2021. № 7. P. 132–155.
14. Nurhidayah A., Hanira H. Digital Era and Intellectual Property Challenges in Malaysia. *Pertanika J. Soc. Sci. & Hum.* 2021. № 29(S2). P. 205–219.

Анотація

Золотар А. С. Теперішній стан захищеності інтелектуальної власності в контексті цифровізації. – Стаття.

Інтелектуальну власність по праву вважають основним цивілізаційним драйвером розвитку. Інститут інтелектуальної власності сьогодні є основою сучасної світової економіки. Виникнення нових результатів інтелектуальної, творчої діяльності, їхній правовий захист на внутрішніх та зовнішніх ринках передують матеріальному руху товарів та послуг. Інтелектуальна власність давно визнана ключовим та практично невичерпним ресурсом економіки. Але сьогодні вона стає ще й інструментом розвитку цифрових технологій, формує самостійний, глобальний цифровий ринок, зростання якого перевищує позитивну динаміку багатьох традиційних «матеріальних», товарних ринків. Усе це визначає необхідність дослідження розвитку інституту інтелектуальної власності, його трансформації за умов цифровізації економіки.

У даній статті досліджуються основні тенденції розвитку інтелектуальної власності в умовах активного становлення сучасних інформаційних технологій. У процесі дослідження встановлено, що швидка інформатизація стала однією із причин порушення прав інтелектуальної власності, в результаті чого вчені почали шукати дієві шляхи захисту цих прав в нових умовах. На сьогоднішній день у всьому світі впроваджуються нові технології захисту інтелектуальної власності, які вирізняються їх інноваційністю та особливою результативністю.

Автором висвітлюються різні позиції вчених щодо оцінки сучасного стану захищеності інтелектуальної власності як на національному, так і міжнародному рівнях, в результаті чого робиться власний висновок щодо сучасного стану захисту прав інтелектуальної власності.

Автор доходить висновку, що навіть сьогодні під впливом технологічного розвитку юридична наука шукає нові рішення, щоб знайти баланс між традиційною та стабільною системою та новими правовими проблемами. Автор зазначає, що в сучасних умовах інформаційного розвитку суспільства важливо постійно вдосконалювати та оновлювати законодавство у сфері інтелектуальної власності. Зростає також важливість використання інформаційних інноваційних технологій, які вирізняються досить високим ступенем їх дієвості та покращують аналогічні захисні технології в інтелектуальній сфері.

Ключові слова: інтелектуальна власність, цифровізація, захист інтелектуальної власності, цифрове суспільство, інтелектуальні права.

Summary

Zolotar A. S. The current state of intellectual property protection in the context of digitalization. – Article.

Intellectual property is rightfully considered the main civilizational driver of development. The Institute of Intellectual Property is today the basis of the modern world economy. The emergence of new results of intellectual and creative activity, their legal protection on domestic and foreign markets precedes the material movement of goods and services. Intellectual property has long been recognized as a key and practically inexhaustible resource of the economy. But today it is also becoming a tool for the development of digital technologies, forming an independent, global digital market, the growth of which exceeds the positive dynamics of many traditional “material”, commodity markets. All this determines the need to research the development of the intellectual property institute, its transformation under the conditions of the digitization of the economy.

This article examines the main trends in the development of intellectual property in the conditions of the active development of modern information technologies. In the process of research, it was established that rapid informatization became one of the reasons for the violation of intellectual property rights,

as a result of which scientists began to look for effective ways to protect these rights in new conditions. To date, new technologies for the protection of intellectual property are being implemented all over the world, which are distinguished by their innovation and special effectiveness.

The author highlights the different positions of scientists regarding the assessment of the current state of intellectual property protection both at the national and international levels, as a result of which his own conclusion is drawn regarding the current state of protection of intellectual property rights.

The author concludes that even today, under the influence of technological development, legal science is looking for new solutions to find a balance between a traditional and stable system and new legal problems. The author notes that in the modern conditions of the information development of society, it is important to constantly improve and update the legislation in the field of intellectual property. It is also important to use innovative information technologies, the effectiveness of which is much higher than their previous analogs for the protection of intellectual property rights.

Key words: intellectual property, digitalization, protection of intellectual property, digital society, intellectual rights.